

Opdat hij in Gods huis
zijn thuis moge vinden

**BIDDEN WE VOOR
MIJNHEER**

Omer ROELS

echtgenoot van Mevrouw

Bertha DE SMET

geboren te St. Maria-Oudenhove op 20 november 1901 en godvruchtig overleden in de St. Elisabethskliniek te Zottegem op 21 mei 1969, voorzien van het H. Sakrament der Zieken en de Pauselijke Zegen.

"Op U, Heer, blijf ik betrouwen, en ik zeg : Gij zijt mijn God, mijn leven ligt in Uwe handen".

Wanneer we in de geest met Omer nog eens honderden meters onder de grond de mijn-schacht afdalen, dan begrijpen we dit mijnwerkersgebed beter.

O God, met stille eerbied gedenken we het leven van deze man. Voor vrouw en kinders gaf hij zijn gezondheid ten beste. Gelijk nog tallozen van onze mijnwerkersbroeders moest hij geleidelijk bezwijken aan het longvernielende koolstof.

Eerst denkt ge : 't zal niet zo erg zijn, het gaat wel over, zoals vele andere ziekten ; ge bidt om te genezen, ge gaat bij geneesheren te rade, ge neemt honderd en zoveel medikamenten in of gebruikt middeltjes die de één of de andere u aanraadt, maar alles schijnt niet te baten. Langzaam maar zeker voelt ge uw krachten verzwakken. Ge kunt uzelf niets meer wijsmaken en ook de aanmoedigingen van anderen schijnen zo weinig overtuigend. Ogenblikken van wanhoop, van bittere tranen. Heer, moet ik van hier heengaan ! Mocht ik nog

maar eens enkele gelukkige uurtjes thuis opnieuw beleven ! 't Was daar zo goed... het leven was schoon !

Tot op die dag... Tranen helpen niet meer, noch de raad van anderen, noch enig pijnstillend middel, alleen blijft nog : dat geloof in het KRUIS. Dat geloof, dat me zegt dat we de Christus volgen moeten door lijden en dood, om te komen tot de verrijzenis.

Zo ging de sukkelweg van Omer, zijn jarenlang ziek-zijn, tot op de dag dat het kruis hem te zwaar werd en de Heer zijn offer aanvaardde.

God, wij danken U voor dit leven, het was de moeite waard.

Mijn goede echtgenote, samen waren we gelukkig, samen waren we sterk. Daarom kwam onze scheiding veel te vroeg. Moge de Heer U sterken en troosten in Uw verdriet. Dank om alles wat Ge voor mij geweest zijt en gedaan hebt, vooral in mijn ziekte - 't is niet te beschrijven.

Dierbare kinderen, nu ik van U weg ben is het voor U een grote plicht moeder te helpen en te troosten en onderling mekaar te steunen. De dank welke ik U verschuldigd ben is niet te verwoorden : dag en nacht, letterlijk waard ge bij mij. Moge God U daarvoor overvloedig zegenen.

Beste familieleden, vrienden en kameraden-mijnwerkers, moge de Heer U allen in Zijn Liefde bewaren.

De families ROELS, DE SMET, DE COCK,
VAN OYCKE en ROKEGEM,

zeer gevoelig voor Uw blijken van kristelijke deelneming, danken U van harte.

Béni Vanderzwalmen, St.-Maria-Oudenhove